

KORPISOTURI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATAL- JOONAN ALIUPSEERIKOULUN OPPILAAT

Koulutusvaiheenne aliupseerikoulussa on tähdännyt ennen muuta sotilaallisten tietojenne ja taitojenne henkilökohtaiseen kehittämiseen päämääränä tehtävänsä hyvin hallitseva ryhmänjohtaja. Tämän ohella teidät on toistuvasti asetettu tilanteeseen, jossa on kysytty, miten me tämän selvitämme, miten me saatamme päätökseen tehtävämme tai miten me voitamme tuon kilpailun. Teihin on tällä tavoin juurrutettu me-henkeä. Olkoonpa kyseessä pieni tai suuri joukko sen toiminta ja suoritukset muodostuvat mittaviksi vain silloin, kun joukossa vallitsee oikea henki, halu yhteisesti ponnistella asetettuun päämäärään.

Oikean ja terveen me-hengen kasvattamisessa on ryhmänjohtajalla varsin merkittävä osuus. Hänen panoksestaan riippuu ratkaisevasti kehittykö hänen ryhmäänsä ja sen kautta koko joukkoon kaikki vastukset ja vaikeudet voittava me-henki.

Viekää aliupseerikoulussa hyvin koulutustuloksiin johtanut mehenki mukananne omiin perusyksiköihinne, juurruttakaa se koulutettaviinne, lujittakaa sitä oikein kouluttajanottein tavoitteena korkeat koulutustulokset oman perusyksikkönne ja oman joukko-osastonne puolesta. Näin te olette omalta osaltanne rakentamassa pienestä kansastamme voimakasta ja elinkelpoista.

Onnittelen teitä saavutuksistanne suoritettuanne aliupseerikoulun kurssin. Seuratkoon onni tehtävissänne, joihin ryhdytte aliupseerikoulun päätyttyä.

Kontioranta 30. 7. 1960.

*Pataljoonan komentaja
Everstiluutnantti*

N. RIUTTALA

OPPILAAT!

Kun teidät määrättiin oppilaiksi aliupseerikouluun, pidettiin valintaa suoritettaessa silmällä myös johtajaominaisuuksianne. Kurssin aikana näitä ominaisuuksia on pyritty kehittämään ja antamaan pohja tulevalle toiminnallenne ryhmän ja joukkueenkin johtamisessa. Tähän on liitetty myös kouluttamistaitoa koskevat asiat. Nyt me kouluttajat odotamme teiltä, että pystytte hyvin täyttämään paikkanne, osa oppilaina RUK:ssa, muut ryhmänjohtajina perusyksiköissänne.

Te tiedätte, että ryhmänjohtaja kouluttaa, kasvattaa ja johtaa ryhmäänsä. Toiset onnistuvat tässä vaativassa tehtävässä muita paremmin. Onnistumisen edellytyksenä on *terveen johtajuusilmaston luominen. ja täsmällinen järjestys.* Mitä ryhmänjohtajalta vaaditaan, että hän pystyy kouluttamaan ja kasvattamaan itselleen tällaisen korkeatasoisen joukon? Suomalainen mies odottaa häneltä ainakin seuraavia ominaisuuksia

- oikeudenmukaisuutta
- tietoa ja taitoa
- päättäväisyyttä
- arvonantoa
- maltillisuutta
- huumorintajua

Käsitelkää alaisianne tiukoin ottein, vaatikkaa heiltä paljon, mutta vaatikkaa vielä enemmän itseltänne ja muistakaa, että *ryhmänjohtaja johtaa, kouluttaa ja kasvattaa parhaiten omalla esimerkillään.*

Koulun johtaja, kapteeni
E. SYLVÄNNE

Kurssi!

Lyhyt, mutta sitä merkittävämpi jakso teidän nuoressa elämässänne on päättymässä. Tänä aikana on teille annettu koulutusta ja tietoutta, joiden tehtävänä on ollut ja on eteenpäinkin oleva valmentaa teitä täyttämään vapaan suomalaisen miehen kalleimman ja kunniaikkaimman oikeuden; puolustaa maataan silloin kun vain maan vapaus ja koskemattomuus on vaarassa. Säilykseen tämä oikeus ja samalla myös velvollisuus kirkkaana, velvoittavana ja hedelmää tuottavana teidän tulevassa elämässänne, vaalikaa näitä meille niin pyhiä asioita siinä ympäristössä, jossa joudutte elämäntehtävänne suorittamaan. Heijastukoon teidän isänmaan rakkautenne jatkuvasti maanpuolustushengen elähdyttämänä rakentavassa ja uhrautuvassa työssä Suomen hyväksi.

Kiitän ja onnittelen teitä kurssisuorituksestanne ja toivotan teille valoisaa, menestyksirikasta tulevaisuutta.

Opetusupseeri
Luutnantti

E. Riikonen

Kouluttajatkin marsivat vatsallaan! Lt. Riikonen, kad. Nivalainen, ylik. Kankainen, Itn. Skog ja kers. Nevanen nauttimassa kevyttä kenttäamiaista pisteen 114 maastossa.

Ajatuksia ryhmänjohtajan asemasta rauhan ja sodan aikana

I Yleistä:

Sotakoneiston kunnollisesti käyntiin saattamiseksi tarvitaan kolme parasta, jotka te nuoret ryhmänjohtajat hyvin tunnette, nim. päällistö, alipäällistö ja miehistö. Aliupseerikoulut valmistavat johtajia toiseen eli alipäällistöportaaseen. Neljän kuukauden aikana annetaan aliupseerikoulussa tietoja ja taitoja lähinnä ryhmänjohtamista- ja kouluttamista varten. Kouluttamistavoitteet KarJP:n aliupseerikoulussa ovat seuraavat:

- henkilökohtaisen taitavuuden tavoite
- kouluttamistaidollinen tavoite
- fyysillisen kunnan tavoite
- johtamistaidollinen tavoite (johtamisen yleiset perusteet, toiminta ryhmänjohtajana).

Tarkasteltaessa tavoitteita voidaan todeta seuraavaa: Ryhmänjohtajan on hallittava käytännössä kaikki ne taidot, joita hän tulee opettamaan ja vaatimaan alaisiltaan. Ryh-

mänjohtajan tehtävä kouluttajana on tärkeä. Hänen on pystyttävä kouluttamaan ryhmäänsä suoritusjärjestyksessä, asekäsitelyssä, perusampumakoulutuksessa jopa osan taistelukoulutuksessakin. Vaatimukset siis ovat tältä osin suuret.

Kurssin ensimmäisellä jaksolla käsiteltiin pääasiassa ryhmää.

Tällöin oli myös opittava johtamaan sitä

- hyökkäystilanteessa
- puolustustilanteessa
- kärjen toiminnassa
- partioinnissa
- linnoittamistöissä
- huoltopalveluksessa.

Toisella jaksolla annettiin kuva joukkueen johtamisesta, ja useat oppilaat joutuivat »junailemaan» joukkueen johtajana ja -vara-johtajana.

— Jatkuu —

Myös fyysillisen kunnan tavoite on tärkeä aliupseerikoulun ohjelmassa. Olisihan pyrittävä siihen, että jokainen ryhmänjohtaja on keskitasoa parempi kunnoltaan, sillä ryhmänjohtaja ei koskaan saa »pudota» ensimmäisenä ryhmästään.

Tässä siis yleiset periaatteet koulutuksesta aliupseerikoulussa. Tarkastelkaamme tämän jälkeen millaisia seikkoja tulee ryhmänjohtajan eteen koulun jälkeen.

- ensin on rauhallisesti ja kärsivällisesti opetettava vähän kerrassaan
- on kerrattava opetettua ja »paikattava» hataria paikkoja
- on opetettava lisää, jälleen vähän kerrassaan
- on vaadittava tinkimättä opetettua

Vielä tämänkin jälkeen on varusmiehiä, jotka eivät tahdo millään oppia tiettyjä asioita. Ei pidä hermostua, vaan on opetettava jälleen yhä uudelleen ja uudelleen kunnes jokainen oppii opetettavat asiat.

II. Ryhmänjohtajan toiminta rauhan aikana

Nuori mies läpäistessään koulun lyö hyvin helposti rintaansa tyytyväisyydestä ja heittäytyy laakereilleen. Näin asiaa ei kuitenkaan saa ottaa.

Perusyksikössä ryhmänjohtaja on ensisijaisesti kouluttaja ja toiseksi johtaja.

Näin siis on. Aliupseerikoulu on takana päin a tiedot pyörivät suurina päässä. Riittääkö tiedot ja taidot? Aliupseerikoulu on antanut teoreettisen pohjan. Käytäntö opitaan perusyksiköissä. Millä tavoin on sitten suhdauduttava

- a) koulutettaviin alaisiin,
- b) ylempiin johtajiin ja kouluttajiin?

Tarkastelkaamme ensimmäistä kohtaa. Yleinen piirre on se, että ensin ollaan innostuneita ja täynnä maailmanparantajien henkeä. Useat kuitenkin unohtavat alokkaiden saapessa aliupseerikoulun opetuksen. Jo kolmantena päivänä alokkaiden saapumisesta saattaa jonkun joukkueenjohtajan luokse tulla »lähetystö» julkituomaan alokkaiden suurta velittoutta ja saamattomuutta jopa purnauksen haluakin. Tilanne kuvataan selkälaiseksi kuin koko talo hajoaisi, jos nykyinen systeemi on voimassa. On huomattava, että

Useimmat ryhmänjohtajat muistavat tämän kaavan jotenkin seuraavasti: — vähän opetusta, paljon vaatimista.

Kun ryhmän johtaja huomaa, ettei hänen opetuksensa olekaan tuottanut sellaista hedelmää kuin olisi toivottu seuraa tavallisesti omavaltaista ns. kurssinpitoharjoitusta ja tämän jälkeen tulee tavallisesti tuo yllämainittu lähetystö kouluttajien luo.

Kun, joko komppanian päällikkö tai vääpeli saa kuulla omavaltaisuuksista, seuraa siitä tavallisesti puhuttelu, jossa ryhmänjohtajia ojennetaan.

Nämä useinkaan eivät ymmärrä tai eivät ole ymmärtävinään asiaa, vaan närkästyvät ja heittäytyvät tupaansa, todeten, että nyt ei veljet tehdä yhtään mitään kerran meitä syrjitään noin.

Tällöin alkaa tavallisesti ns. Ville-vaihe, jolloin hyvin herkästi heittäydytään liian tuttavalliseksi alokkaiden kanssa, ja tällöin pilataan asiat lopullisesti.

Tällainen ryhmänjohtajakaarti on surullista katseltavaa. Luonnollisesti on opittava virheistä ja otettava neuvot varteen.

Mitä tulee ryhmänjohtajan suhteeseen ylempiin, on nähtävä siinä asiallinen rehti suhde. Tällöin on kaikki ylhäältä tulevat käskyt tinkimättä täytettävä. Jos joskus tuntuu siltä, että käsky ei ole kyllin selvä, on epäselvä kohta ensin selvitettävä ja vasta sen jälkeen toimittava.

III. Ryhmänjohtaja sodan aikana

Sota esittää ryhmänjohtajan uusien vaatimusten eteen. Kouluttaja väistyy taka-alalle ja johtaja astuu esiin. Kun nuori mies saa ryhmän johtoonsa, on hänelle asetettu paljon vaatimuksia. On oltava:

- tehtävänsä hallitseva taistelun johtaja
- erinomainen yksittäistaistelija
- esimerkkinä tarpeen niin vaatiessa
- tiukka kurinpitäjä
- alaisiaan ymmärtävä lähin suoranaisten esimies
- oma-aloitteinen ja itsenäinen
- käskyjen nurkumaton täyttäjä
- psykologista silmää
- alaisiaan innostava vaikeissakin tilanteissa
- auktoriteettia
- kehityskelpoinen

Vaatimuksia on paljon, mutta sota vaatii paljon. Alikersantti, joka ei omaa taitoa johtaa ryhmäänsä ei kauan ole ryhmänsä johtaja. Ryhmänjohtaja, joka ei uskalla, eikä osaa tarpeen vaatiessa itse näyttää miten toimitaan, on niinkään kelvoton. Johtajan on myös kaikissa tilanteissa pystyttävä pitämään kuri joukossaan, eikä laskea joukkoaan epäjärjestyksen ja sekasorron valtaan.

Oma-aloitteisuus ja itsenäisyys kuuluvat kunnan johtajan hyviin ominaisuuksiin samoin kuin käskyjen tinkimätön täyttäminenkin.

Johtajan on myös tunnettava alaisensa sekä heidän vaikeutensa voidakseen kunnolla ja oikein suhtautua heihin. Tässä yhteydessä täytyy kuitenkin mainita, että vaikka nimenomaan ryhmänjohtaja joutuukin läheisiin tekemisiin alaisensa kanssa ei koskaan pidä sortua väärään veljeilyyn.

Vaikeimmissakin tilanteissa on pystyttävä pitämään sekä muodollinen, s.o. sotilasarvoon perustuva, kuin myös henkilökohtaisiin ominaisuuksiin perustuva arvovalta ylhäällä. Sodan aikana on myös tärkeä pystyä kehittämään edelleen, sillä sota muuttuu aina pikkupiirteiltään ja johtajan on pystyttävä arvossa mukana.

Lopuksi: Ryhmänjohtajan koulutusaika on lyhyt. Siitä on otettava kaikki irti mitä saadaan, sillä se maksaa kyllä itsensä mahdollisen sodan aikana moninkymmenkertaisesti. Näissä merkeissä olen näitä haja-ajatuksia koonnut tähän toivomuksella, että nekin vähäiseltä osaltaan olisivat teille hyödyksi.

Luutnantti Tapio Skog

SIMONEN PUHELIMEEN!

H. Saastamoinen &
Pojat Oy
Kuopio

Sivukonttorit:
Joensuu, Jyväskylä, Kajaani
TUKKULIIKE

OTTAKAA KIINNI...

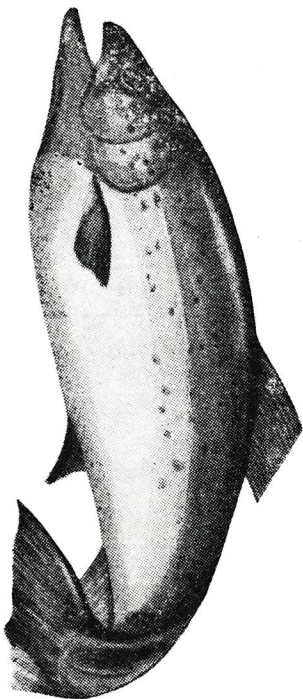
Kun haluatte kartuttaa kalasaalistanne... kun haluatte tietää enemmän heittokalastuksesta, hankkikaan itsellenne

KALAVILLEN

Kikkakirja

Luette sen miellänne kannesta kanteen... havaitsette oppivanne, paljon, paljon uutta... uusia niksejä... koettuja konsteja kalojen narraamiseksi juuri Teidän vapaanne...

Hinta 480:—

Kauppiaitten Kustannus Oy

Rauhankatu 15 — Helsinki

SEKAVAISIA

Keneltä vielä puuttuu HUHHEIJAA — PIIPPUTOPPA taskustaan voi ostaa sellaisen vaikka esimerkiksi kaupasta tai toisesta kaupasta.

Piipputupakka Rehu Oy

KIITOS

Sulimmat kiitokset kouluttajille ja ansaitsemattomasta, suuresta huomiosta.

opp. Töppönen
kuin myös opp. Lusbäckgren

Kokouksia

Luspereitten kokous Varusmieskerholla alkaa tiättävästi 30. 7. 60. Kellonaika ilmoitetaan myöhemmin.

Kokous kestää n. 2 viikkoa.

Asiasta kiinnostuneet tervetuloa!

Tipa silmäsi mä lähten poikkeen ja onpi nyt reikä meitiin rivisiä.

PTERVETULOA!

Herra Opilaspäällikö

Vähittäiskaupan Takaus Oy

SNELLMANNINKATU 13, HELSINKI

KAINUUN SANOMAT

KAJAANI

Korven kaikuja korvesta

Ensiesitys

Auk/KarjJP 6. 4. Tänään näytettiin koulullamme draaman »Hiki+veri» ensimmäinen näytös. Se oli suorastaan nerokkaasti laadittu. Vauhti säilyi koko ajan, esittäjät eläytyivät osiinsa suuremmoisesti ja pelokkaat ilmeet olivat näkemisen arvoiset. Myös vaaksankorkuista lentoa esittivät uudet oppilaat todellisella antaumuksella. Tilaisuutta kunnioittivat läsnäolollaan joukko haminalaisia. Tragikomedian seuraavat näytökset esitetään lähikuukausien kuluessa.

Kahinointia Kontiolahdella

»Korpisoturin» sotakirjeenvaihtajalta 12. 4.

Nuorempien jääkärien oppilaita kohtaan tuntema kademieli johti eilen avoimeen välirikoon AUK:n ja muun pataljoonan välillä. Parhaillaan raivoavat kiivaat taistelut Paiholan maastossa. Sotaväsymyksen takia uskotaan rauhanomaiseen ratkaisuun päästävän jo tänään.

Varoitus – Varning

K:lahti 14. 4. Luotettavalta taholta saamamme tiedon mukaan on koulu tyhjennetty tänään ilmeisesti erehdyksessä. Yleisöä varoitetaan siviilielämään tottumattomista ja kasarmista häädön takia epätoivoisista oppilaista.

Siviili ei viehätä

K:lahti kk 22. 4. Oppilaat ovat taas uskaltautuneet tiedustelupartioinnille siviiliin. Ilmeisesti lomakokemuksista viisastuneina he ovat tänään liikkuneet ryhmissä kiväärit ja runsas pakkaus mukana. Retki muuttui kuitenkin häpeälliseksi paoksi. Oppilaat juoksivat kuin henkensä edestä ja viimeiset voimansa sekä henkensä uhraten takaisin varuskuntaan, tupa Mitau kärjessä.

Jääkärin juhlaa = Trumviraati?

29. 4. erikoisesti »Korpisoturille».

Oppilaat täynnä intoa 4 pv sitten saatujen pyörien johdosta olivat käyttäneet luvan 40 km pp-marssiin. Maa-taistelukoneet, panssarivaunut, siviilit eivät häirinneet juhlaa.

Huomattava vierailu 1. 5.

Kenkkulan erikoiskirjeenvaihturiltamme T. T. Kenkkulan kankailta oli pahanhan edustavat edustajat edustamassa Karhupoukaman vanikkabaarissa vietellyissä juhlavuustilanteissa. Hra Vanha Isäntä Tippavaara etu-nenässä. Yleisö abloterasi 5 pofoorin raivolla. Oppilaiden osuutta epäiltäneen kätkeytyvän Kenkkulan naamioiden alle.

Koulu liikekannalle!

Auk 3. 5. Pataljoonan masien toistuvat vaatimukset itsemäärämisoikeudesta ovat aiheuttaneet kireän tilanteen, jonka johdosta pataljoona on siirretty rintamalle 4. 5. Masien vapaussota riehuu parhaillaan Enon maastossa. Raivoisia taisteluita! Hikeä! Verta!

5. 5. Korpisoturille hevosmiesten TT. Rauhanneuvottelut käynnissä. Vihollisuuksien uskotaan päättyvän. Masit saanevat loparit SA:sta. Tippa silmässä toteamme rakkaan santsarimme Tropicaisen lähdön.

Yö keskellä päivää

(TST—HÖH, 11. 5.) — Kysymys ei ole auringonpimennyksestä, vaan oppilaiden väsymystä helpottaakseen olivat kouluttajat varanneet tilaisuuden 2 min. vuodelepoon keskellä päivää. Oppilaiden ilo oli hiljaisuuden johdosta sanoinkuvaamaton. Pientä pettymystä tuotti vain se, että herätessä ei yhtään aamua nyrskähtänyt.

Filmipalsta

Nähtäväksemme tarjottiin 17. 5. pari elokuvia. Suurestikaan liioittelematta voidaan sanoa, että kyllä ne vaan oli. Juoni oli kyllä oppilaalle kovin jokapäiväinen, mutta ohjaajan käskystä oli ilmeisesti toteltu kuin sotaväessä. Mitä filmitähtien suorituksiin tulee, nähtiin monta hyvin esitettyä kuolinkamppausta. Ikävä kyllä näitä ei hyökkäävä puoli hallinnut, silmiin ei osunut yhtään tapaista. Siitäpä syystä suosittelen harjoitusta.

H₂ O = vesi (Loiskis, loiskis)

(Korpisoturille Vesipoika). Koulumme sai 24. 5. erinomaista ja soturille välttämätöntä vesistö koulutusta. Kannoimme ruuhia 100 m metsään ja takaisin. Oiva keksintö on tässä yhteydessä käyttää petisulkeisen komentoja: »Kiinni tartu, ylös nosta, ympäri käännä!»

Riistakanta lisääntyy

(AUK—HUHUHUU 27. 5.) Koulumme eläimistö, jota tähän asti ovat edustaneet oppilaat Peipponen ja Iso-Mursu sekä simpanssi Jallu, on vihdoin karttunut. Tällä päivämäärällä on tänne pesiytynyt tusina korpiksi nimitettyjä haaskalintuja. Eikä syyttä, onhan täällä metsäkin.

tajamme sabotöörit tuhosivat eilen iljär. korjaan kärke miehiä kuin oppilaat.

Sota syttynyt

— Korpisoturin rintamakirjeenvaihtajalta, siellä jossakin 31. 5. — Pohjois-

savolaisten ja pohjoiskarjalaisten välisten neuvottelujen rauettua tuloksettomina alkoivat vihollisuudet. Vastustajamme sabotöörit tuhosivat eilen illalla Joensuun ympäristön sillat ja ovat tänään pudottaneet a-pommin länteen Ylämyllystä. Joukkomme pyrkivät kosketuksiin vihollisen kanssa. Auk:n pasifistit ovat päättäneet vedota YK:hon.

— Siellä jossakin muualla 1. 6. — Vihollinen peräytyy viivyttäen. Näyttää siltä, kuin pataljoonalla ei ole muita jär korjaan kärkimiehiä kuin oppilaat.

— Siellä ja lopuksi täällä 2. 6. — Taistelut tauonneet. Oppilaat yrittävät kuitenkin vielä Höyhensaarien valtaamista. Puhtautta vaalittiin sodan aikana esimerkillisetti. Aamullakin kulki kurssimme 7,5 km edestakaisin vain päästäkseen aamupesulle.

Joensuun suuri päivä 4. 6.

Motto: »Von Tööpeln katsasti joukkoja astellen».

Kurssimme muiden muassa kävi näyttämässä itseään ja viivasuoria ojennuksia siviileille. Varsinkin naispuolisten ihastus oli silminnähtävästi ja korvinkuultavasti usean farfaarin suuruusluokkaa. Paraatin ajaksi oli tilanne julistettu »Seis yx, kax», joten vihulaisen kookerhoolta meni usean kymmenen sodan lihava maali sivusuun.

Talon tapaus

K-S.—OOH 10. 6. Karjalan talolle suotiin hieno kunnianosoitus kurssimme valitessa sen kurssi 2-juhlan pitopaikaksi. Kutsuvieraina oli toivoteltu tervetulleiksi kekereihin fiksuimmat Jokisuun ja lähiympäristön naiset. Näiden lisäksi oli lukuisasti muita naisia. Valitettavasti sai suurin osa yleisöä illan kuluessa mahansa kipeäsi. Naurusta. »... mutta ei mikään olut niin mukavaa kuin tanssi...»

Pum — sota

K-S:lle nimim. »laukaus laukaus»

Koskapa kurssimme ei kestänyt katsella öykähaisten törmäilyä ja toisaalta, koska mokkerit silmittömästi säikkyivät oppilaan sotilaallista olemusta, menimme metsään 16. 6. Aikaa vietimme ammuskelemalla onnistuen melkein saamaan rikki oppilaan kaksisatasen ja eräs törttö ltn Riikosen. Leirin henkisestä puolesta piti huolta komentoiteltaan pesiytynyt kitarakuoro. Täällä toimi myös aatteellinen yhdistys »lääkintälintsarit». 6 pv:n päästä päätimme sentään lähteä puhdistamaan tuvat ja alueet juhannukseksi.

Nimipäivä

K-S:lle OHHOH 24. 6. Jusseille toivotti KarJP onnistuneesti onnea pä-

rinä-SH-pojista ja kapakkatappelijoista huolimatta. Ohjelman taiteellista puolta edusti Auk:n marssilaulu, uudet korpit raakuivat innosta. Kenkkulan kankailla oli myös vieraita. Vanikkamurskaamossa jaettiin leivän sijasta sirkushuveja niin myöhään, että se oli jo oikeastaan aikaista.

Partisaanit liikkeellä

STT—PUMPUM 1. 7. Parina viime päivänä on todettu metsäläisiä Kontiovaaran maastossa. Eri lähteistä saatujen tietojen mukaan on heillä monipuolisia harrastuksia. Joku ui, joku onkii, joku kolmas kuuntelee radiota, yksi metsästää lintuja, toinen perhosia ja pari keittää kahvia.

Varoitus! Heillä on myös aseita, joita eivät häikäile käytä. Mainittakoon, että Auk on tyhjä, epäilläänkin oppilailla olevan osuutta asiaan.

Lemu

K-S—HEH 4. 7. Tupa Riianlahdessa on tänään todettu voimakas omakehun haju etten sanoisi lemu. Eikä syyttä. »— Niin, mikäs tupa se ampuikaan tupatuopin...?»

Tekniikkaa kaikille

Metsän nopein eläin näinä päivinä on ollut 6—8. 7. pinohiiri. Eikä syyttä, kts runo

Urheilua

9. 7. K-S—PUUH. KarJP urheili. »Toisten tuumat meni myttyyn, oppilas kun tarttui pyttyyn, hei, hei, hei!»

Pahoja aavistuksia

Hevosmiesten tietoitustoimisto tietoit-taa: Ototettavissa kurssilomaan asti: Kiristyvää vipinää, myrskyä Höytiäiseltä päin, mieliala laskee, mutta käyrän toivotaan nousevan. Luotettavalta taholta saamiemme huhujuorujen johdosta kehoitetaan oppilaita varaamaan Savonlinnaan vähintään 3 m em. käyrää mukaansa.

Kadoitettu onni!

Grogotiilen gyneleitä vuodattaen voidaan toteta katottaneemme 116 aamua yksi kerrallaan. Osa kympeistä on ilmeisesti tarttunut alokkaisiin, osa lienee mennyt rikki kokonansa. Jos joku jotain näistä löytävi, älköön ihmeessä niitä meille palauttako, ettei koulutuksen päätarkoitus, kurssiloma pilautuisi!

Kiitos!

»Jokainen meistä on kerran ollut nuori», on vanha sanonta. Nuori ihminen on kaikkein herkin innostumaan erilaisiin aatteisiin ja harrastuksiin. Meille sotilaille maanpuolustustahto on suurinta, mitä voimme ajatella. Olemme saaneet synnyinmaan, oman Suomemme, jota pidämme kalleimpana tässä maailmassa. Meille on annettu oikeus puolustaa Suomeamme. Useat Teistä, hyvät lahjoittajat, olette olleet mukana sodassa ja Te tiedätte varsin hyvin, mitä vapaus merkitsee pienelle kansalle ja Te tiedätte myös mitä tarvitaan, jotta tuota kallista vapauttamme voitaisiin puolustaa. Kun Te nyt, hyvät lahjoittajat, olette tukeneet meitä AUK/KarJP:n oppilaita, haluamme me sydämellisesti kiittää Teitä suuresta avustanne. Tämä vaatimaton julkaisumme, jonka me näin olemme saaneet kootuksi, on todisteena siitä maanpuolustustahdosta, joka täyttää mielemme näin kurssin lopussa. Kun sitten joskus aikojen kuluessa kääntelemme tämän lehden sivuja, tulvahtavat silmiemme eteen kuvat ja muistot varusmiesajaltamme, olemme jälleen AUK:n 40. kurssi, täynnä uskoa ja luotamusta Suomen tulevaisuuteen. Olette silloin tehneet meille suurenmoisen palveluksen. Vielä enemmän, olette silloin tehneet palveluksen omalle synnyinmaallemme, Suomellemme. Uskomme vakaasti näin tapahtuvan.

Kontioranta 17. 7. 1960.

SNELLMANNINKATU 13

HELSINKI

ME 57 KORPISOTURIA

Tupa Halla

VOUTILAINEN JAAKKO osasi kiduttaa kavereitaan soittamalla yhdellä sormella harmoonia. Salapinko. Mahdollisesti myös salakihloissa. Sai sissileirillä Kala-Eemelin arvonimen. Varpasjärveltä.

HAKKARAINEN RAIMO. Jämerä mies Säyneisistä. Sisukkaan ja purnaavan suomalaisen sotilaan perikuva. Laulunikkari, erikoisalana painoasua sietämättömät laulut. Nosti m.m. seitsemän kantoa tunnetulla ruutiinilla.

KAUPPINEN AARNO, välskäri. Onnistui liukenemaan monesta tilanteesta lääkelaukunsa avulla. Ei pingoittanut, ei edes päiväpeitettään. Vietti lauantai- ja sunnuntai-illat perheensä parissa. Pahuksen hyvä pianisti. Joensuusta. Kurssin rauhallinen mies.

BÄCKSTRÖM JORMA. Piilevä kyky Lapinlahdelta, jonka kyvyt tulivat esiin vasta hänen ollessaan oppilaspäällikkönä kurssin loppuvaiheessa. Tuvan kuopus, joutui usein pitämään oppitunnin komean nimensä kirjoittamisesta. Erikoisala: Tyynypussien täyttö.

FOKIN PAAVO. Kiltti poika Harvialasta. Oppi kuitenkin kiroamaan tottuneesti ennen puolikursia. Kuljetti mielellään kaunista kameraansa mukanaan, jolla joskus otti kuvan. Puhui usein unissaan.

KOSKIVAARA JAAKKO (Jallu). Stadista hänkin. Osasi esittää simpanssia paremmin kuin simpanssi. Runonlausuja. Stadilaiseksi ihmeen mukava kaveri. Aurinkoinen ja leveä hymy usein kasvoillaan.

MAKKONEN YRJÖ. Hiljainen uurastaja Rääkkylästä. Omistaa pesäpallopiikkarit. Hyvä urheilija. Väitti Höytiäistä hyväksi keksinnöksi. Vapaa-ajat vaakasuorana punkasaan.

KORTEKALLIO KARI (Iivari). Taisteli joka aamu saappaittensa kanssa, tuli kuuluisaksi käytyään päivystäjänä ollessaan sotilaskodissa. Kehui kovasti kotipitäjäänsä Kangasniemeä. Sympaattinen kaveri.

JANKKO SAKARI. Kurssin ensimmäinen oppilaspäällikkö ja oppilaskunnan puheenjohtaja. Kajaanin seminaarin kasvatteja. Kurssin monipuolisin muusikko, omistaa basosovitulun, pianon ja vaimon. 1/2-kurssi-ym. juhlien, tupa Hallan ja pikkupojan isä. Kertoi usein tuhmia juttuja hiljaisuuden jälkeen.

LAPPALAINEN ESA. Tuvan VP-mekaanikko. Tanssi ripatskaa aitoon tyyliin. Iloinen veikko, jonka nauruun oli vaikea olla yhtymättä. Väitti kotitienookseen Kalakukkokaupunkia.

Tupa Lockstedt

CAJAN JARMO, Suolahden veikko, kuului tuvan juttelukerhoon, joka toimi poikkeuksetta hiljaisuuden jälkeen. Omisti kurssin ehdottomasti parhaan bassoääninen, jota käytteli myös hyvin itsetietoisesti.

ERONEN VELI, Rääkkylä. »Pastori», ja kurssin hengellinen johtaja. Tämän vuoksi hän oli tuvan paras kaksimielisten juttujen kertoja ja siis juttukerhon itseoikeutettu jäsen. Pidetty hymyveikko tuvassa.

HAAPAVAARA MIKKO, Kajaani. Käytettiin eräänä yönä suihkussa, koska hänellä on syntymäpäivä v. 1960. Suoritti tutkimuksia Kontiorannan nuorten naisihmisten keskuudessa — tutkimusten tuloksista ei ole tietoa. Kuului myös em. juttelukerhoon sekä oli tutustunut kannonnostotekniikkaan.

ILLI PERTTI, Otava. Tuvan ainoa rennastettu, omasta mielestään hyvin kokenut ja ja vanha mies. Omasi Pepsodent-hymyn, aina moitteettoman kampauksen ja peilikirkaat saappaat eli muutamalla sanalla sanotuna tuvan kaunis poika numero 1.

ISOMURSU TIMO, Kajaani. Tuvan kaunis poika numero 2. Oli hyvin närkästynyt tuvan muitten oppilaitten paheista, mutta katse muuttui harhailevaksi kun tuli puhe hänestä itsestään. »Pukki kaalimaan vahtina». Erittäin miellyttävä ja pidetty oppilas-toveri.

JUKA KAUKO, Muhos. »Rättilaivan kapteeni» eli tuvan vähiten siisti punkka. Oli jopa koulullakin eikä aina sairaalassa. Hiljainen ja mukava oppilas.

KEINÄNEN ESKO, Helsinki. Kantojen Ystävät r.y:n ym. mukavien yhdistysten jäsen. Oli ihme kyllä juttelukerhon vihollinen numero 1, koska halusi nukkua yöllä. (Voiko joku käsittää? Yöllä nukkua vaikka oppitunnillakin on siihen aikaa.)

KINNUNEN SEPPO, Suomussalmi. Punkka oli aina kuin tiiliskivi. Seppo oli muutenkin mallioppilas. Hämmästytti kaikkia KarJP:n yleisurheilukilpailuissa saavuttamillaan tuloksilla.

KUIVALAINEN RAIMO, »Stadin kundi», eli merikarhu maalla. Hän oli tuvan mielenkiintoisin persoona. Kokoa vaikka kahden miehen edestä. Toimi juttelukerhon puheenjohtajana ja omasi ehtymättömän tarinavaraston. »Veisteli» yleensä aika hyvin. Periaate: Joka iltaloma Joensuussa.

KVIST ANTTI, Sonkajärvi. »Onko minun syyni, että olen vielä lapsi? Että olen vielä niin kokematon?» Ainainen veistelyjen kohde. Osasi tosin suhtautua näihin piikkeihin oikealla tavalla.

»Kannot kuuluvat komentoomme — lepo!»

KOLJONEN ERKKI: Agronomi Heinävaa-
ralta, tunnollinen mies toimissaan. »Kannos-
tajat r.y:n puheenjohtaja. Kertoili hiljaisuuden
jälkeen opiskeluaikansa seikkailuista
H:ssä.

HARINEN RAUNO: Ulkomuoto erehdyt-
tävä, tuvan suuri pessimisti. Harkitsi tark-
kaan tekemisensä. Harrasti pyöräilyä Joen-
suuhun. Vietti alkukurssin sairaalassa.

HELIMAA PAAVO: »Esa Pakarinen». Pirteä »vänrikki», joka toinen viikko ham-
masremontissa. Porokylästä, vaikka ei aivan
Lapista kotoisin. Manaili jatkuvasti huonoa
tuuria, Hauska kaveri, toltavie!

LASSILA SOINI: Yo. Artjärveltä, tuvan
pinko, vaikka teki kaiken vain periaatteesta.
Vietti aamuyöt ohjesääntöjen parissa. Kaipai-
li sunnuntailomia.

LILJELUND SEPPO: Kaveri Hesasta, tu-
van »jälkipään valvoja». Hymyili kaappitar-
kastuksissa, motto aamuin: »Yksi aamu vä-
hemmän!» Antoi arvoa herkuille ja »parfyy-
meille». Joukkueen avomuotoja käytettäessä:
»Otetaanko laulua?»

ASIKAINEN AULIS: Jämerä savolainen.
Normaalisti hiljainen, sopivissa tilanteissa
sortui selityksiin. Taisi hymyilemisen taidon.
Muuten »tuntematon suuruus».

MATTILA ILKKA: Kestävä veikko Män-
tyharjulta, erikoistui pk:n kantamiseen. Tu-
van »punkka + pinkkamestari». Toimi an-
sioituneesti sisäjärjestyksen kohentamiseksi.
Huolehti jopa ulkoalueista m.m. raivaamalla
kantoja.

AALTONEN JAAKKO: 1 korpraali Lau-
risalasta. Ylen tarkka poika; ylennettiin jopa
koulun »vääpeliksi». Tehokas kannonraivaaja,
oppi tietämään nappien tehtävän.

LIHAVAINEN JORMA: »Lintsari» Joen-
suusta. Kurssin juniori, harrasti öisin yksin-
puhelia. Mainio vyöryttäjä, jonka hameväki
sekoitti. Itse velttous.

Tupa Riianlahti

VIRTANEN LASSE: Harkiskeli sanojensa
sijoitusta matemaattisen tarkasti ja teki yksin-
kertaiset asiat toisillekin vaikeasti tajut-
taviksi. Kinasi useimmiten koko tupaa vas-
taan. »En anonut iltalomaa.» Tuli harvoin
järjestäytymispaikalle kaikki varusteet mu-
kana. Hämmäläinen totta tosiaan.

RÄISÄNEN ERKKI: Lieksan kauhu. Ker-
toili maanantaisin juttuja naapurin piiasta.
»Jo pojat oli aika tyttö!» Hämmästytti jopa
ltn Skogiakin velttoudellaan. Armoton lint-
sari, joka osasi laulaa kauniita kansanlauluja.
Väläytti kerran taitojaan oppitunnin pidossa.
Kurssin Tarzan.

SAVOLAINEN HEIKKI: Naamaltaan
muistutti sotilaspastoria. Mutteristi, Innokas
selittäjä, joka ei ollut harmiksi kenellekään
Liukukeni tst:sta ja muista vipinöistä: »Olin
pyöräkorjaamolla. »Aliupseerikoulussa Hil-
jaisuus! Puujalka irroita!»

MYLLER VEIJO: Omistaa Simsonin, jolla
kuljettelee salaperäistä tyttölasta Joensuussa.
Vihaa aamuin koko maailmaa, vaikka muu-
ten on hiljainen ja ihmisystävällinen sielu.
Varma urheilijatyyppi. Sotaharjoituksissa
aina pk-miehenä.

NARVA ERKKI tai Vihtori. »Kuinka olla-
kaan, miten sattuikaan. Enhän minä, miten-
käs minä?» Kurssin naurattaja, joka pani
ltn. Skogillekin »jauhot suuhun». Herätti
suurta hilpeyttä ilmoituksillaan. Ei tosiaan
uskoisi, että mies on lääket.kandidaatti Loi-
maalta. Missä viipyy Vihtori? Ei koskaan
missään määrää aikana. Vihtori on tosiaan
VIHTORI = de Gaulle.

PEIPONEN PAAVO. Tunsi lukemattomia
tapoja anoa sunnuntailomia. Useimmiten oli
aiheena juhannusjuhlat, Lakin asennosta
huomasi pojan mielenlaadun. Hilpeä Veikko,
joka sissireissullakin lauloi toiset hyvälle tuu-
lelle. — Eroittamaton kenttäpullostaan.

TARVAINEN MAUNO. Jämsäläinen ro-
muluu. Innokas urheilija. Ikuinen kakkonen.
Kävi Joensuussa »tätinsä» luona kahvilla. Oli
syvästi hikeentynyt joka oppilaspäällikköön.
Sai punkkansa valmiiksi, ennenkuin toiset
ehtivät aamupesulle.

TALASMAA TAISTO: Skrode kundi Pits-
kulta. »Jos lähtis vähä steppaan striitille ku
toi suulperiki klemmaa niin kliffasti (Ennen
toipumislomaa). Mainio komentoääni. Parhain
komentajia pataljoonassa. . . . niin hyvää
on kalja. »Oppilas Talasmaa, HÄLYTYS!»

URPALAINEN KARI JOUKO PÄIVIÖ:
Haminalainen lörtsyveikko, kurssin kahvi-
aliupseeri. Poskisolisti, soitti myös nokka-
huilua. Tunsi lämmintä mielenkiintoa sotilas-
kotia ja -sisaria kohtaan. »Ystävä» Haminas-
sa, kuva kaapissa. Johti unissaankin ryhmä
Rämää. Tunnussävel: I can't give you any-
thing but love, BABY. . .»

TANSKANEN AATU. Tosi pinko. Lähti
tippa silmässä toipikselle, ja meni itkien sai-
raalaan. Tunnollinen toimissaan. Hiljainen
kuin tomaatti. Syy: puutarhuri siviiliamma-
tiltaan.

Tupa Schmarden

(AUKKO TÄÄLLÄ, TÄÄLLÄ AUKKO!)

MOILANEN ALPO: Sotkamon hymy. Tu-
kikomppanian salainen ase. Ei edes hylsyillä
saanut sunnuntailomaa. Diplomijääkäri? Ker-
ran aamuvipinöissä: »Ei kiirettä pojat, hil-
jaisuuteenhan on aikaa vielä 15½ tuntia.»
Hymyili jatkuvasti, mutta KERRAN oli hym-
mysä hyytyä. Ihme-ukko totta tosiaan.

SCHARLIN MIKKO. Piikkiöläinen lääketieteen kandidaatti. Rauhallinen kaveri. Kaunis poika, joka suloisella bassonsoitollaan hurmasi Joensuun (naiset). Kurssin pinkkamestari. Ainoa, jonka kaappi oli aina kunnossa. Oppi vasta koulussa kiroamaan. Innokkaasti Niinivaaralla. Ei lintsannut.

TERTSONEN JUHANI tuli Imatralta kertomaan satujaan toisille. »Herra kersantti, oppilas Törtön kaappi!» Väittää olevansa laborantti. Vastarannan kiiski. Väitti röyhkeästi Imatran naisia kauniimmiksi kuin Helsingin. Lintsasi tupa- ja aluepalvelijana suunnilleen aina.

TERHO MIKKO. Öygi Öygi Yä Yä. Stadi-veikkoja. Olihan aika töppören. Ylivääpelin kauhu. Motto: »Missä hitossa mun kamat taas on?» Pelkäsi rätkikarnevaaleja. Kova käpy maastossa. Tyynyn kera aamupesulla. Stadi on aina stadi, eikä mikään lukkeli nääs. Huutokiellossa. »Tulis hiljaisuus.» Lintsari.

VAISALO RAIMO. Tikkakosken mannekiini. Ville Vackert. Kurssin söpöin oppilas. »Ooh mikä ihana jannu, ei tollasta oookkaan!», huokailtiin Karjalan Talolla. »Ohihan vippas, masilla röpelösti.» Osasi myös lintsata, eikä syyttä. Puikkopallisti. Heräsi aina vasta puolilta päivin.

PUHAKKA HEIKKI. Lääketieteen kandidaatti Mönnistä. Hessu omisti Anna-Liisan, joka osasi tosiaan kirjoittaa. Joskus tuli vain kahdeksan kirjettä viikossa, ja Hessu oli murtunut: »Se ei enää rakasta mua!» Jatkuvasti lomilla. Kurssin priimus. Junailukiellossa. Tippavaaran lauleleva poika. »Saas nähdä pääseekö sitä Rukkiin.» Tosi pinko. Suihku r.y:n puheenjohtaja.

NIEMINEN RAIMO. Mänttäläinen menijä. Ei koskaan väsynyt? Jatkuvasti PK:n kantajana. Usein sairaalassa tai VP:ssä. Tunnollinen tupajysky. Vihasi puikkopallisteja. Pingishurjastelija ja suuri suunnistaja. Omasi kauniin äänen.

KAUPPINEN JUSSI. Julle alias Karhunkaataja Suonenjoelta. Huonotuorisin mies. Pioneerileirillä yhtä mittaa 36 tuntia lapion varressa. Moto-cros-hurjastelija. Sai usein kalakukkoja, mutta tuskin söi useinkaan itse niistä mitään. Käveli iltalomilla m.m. Onttoon ja nukkui puistonpenkillä. HM?

PIRSKANEN KEIJO. Kuopion kasvatti. Veneenrakentaja ja tosilintsareiden suurkeisari. Kahdeksan kertaa TV:ssä. Iltahartaudessa: »Mulla oli tänään varmaan tupapalvelijan vuoro. Täytyisiköhän siivota.» Urheilijana pataljoonan mestari. Ihmetteli korpinjämiään. PIRSKANEN HAMMASLÄÄKÄRISSÄ.

Tupa Mitau

»Opp. Simonen puhelimeen!»

TOLONEN VÄINÖ ANTTI. Puolangan sätkyukko. Suuri lintutieteilijä. Harrasti suunnistusta. Paras tulos kaksi rastia, viisi harakanpesää ja auton peruutuspeili. Liukeni kyvykkäästi monista sotajuustoista, siivouspalvelusta ja pikakiväärin kannosta.

TERVAMAA PEKKA Suomussalmelta. Tuli korpiksi, käväisi Lahdessa ja lähti siviiliin jo puolikurssin jälkeen.

TURUNEN MARTTI Joensuusta. Innokas sunnuntai- ym. lomailija, josta tuloksena kihlaus, suihku ja onnittelut. Omisti kurssin loppuun saakka parhaan punkan. Kurssin salainen juoksijakyky. Tunsii sanontatavan: »Puhuminen hopeaa, vaikeneminen kultaa», ja valitsi kultaisen keskitien, sanoen sanottavansa yöllä.

VATTULAINEN JORMA, Konkiolahden oma kasvatti. Omisti moottoripyörän ja tytön. Mikä onneton yhdistelmä! Seurauksena väsymys ja nukahdus keskellä yötä ja 1/2 kk lommamatkan »punaiselle huvimajalle». Palasi »lomalta» ja toimi uusien voimin esikunnan kirjurina.

SEPPÄNEN EERO MATIAS, Suomussalmelta. Ammattitaitoinen tupa- ja aluepalvelija. Huumorintaju pysähtyi joskus lyhyeen. Salainen kauniin sukupuolen ihailija. Taipumus paljastui kurssin loppupuolella, jolloin Eero kävi ainoalla iltalomallaan. Palasi »vasta» puoli yksitoista koululle.

TURKIA VEIKKO, Konnunsuolta. Aktiivimies Niinivaaran lavalla. Lempinimi Yrjö. »Ei tullut kirjettä. Olen surullinen.» Kävi vain kerran vastaanotolla. Tulos 1 päivä kp:tä. Oppi seisomaan asennossa kirjoitettuaan 300 sanaa käsittävän tutkielman aiheesta »Miksi vilkuilen asennossa?»

PALHOKUMPU RAIMO, Sorsakoskelta. Sorsakosken sussu sai kirjeen miltei joka päivä. Kävi harvoin lomalla, mutta sitä väsyneempänä palasi. Ensiluokkainen ampuja, mutta petintekotaidossa oli korjaamisen varaa.

SIMONEN HEIMO, Tohmajärveltä. »Eihän tässä kerkii mihinkään. Kui se nyt sillee?» Rauhallinen heppu, joka vietti 3/4 kurssi-ajasta puhelimen ääressä. Kirjoitti niin hyviä hyökkäyskäskeyjä, että PU:kin tilasi yhden. »OPPILAS SIMONEN PUEHELIMEEN!»

PARMONEN AIMO, Pieksämäeltä. Söi enemmän kuin tienasi. Hyväuninen ja -syöntinen veikko. Nukkui 3 viikon iltalomat erään iltahartauden aikana. Paljasti hyvän komentoäänensä vasta kurssin lopussa. Kyvykäs siistiytymistoimista liukenija.

NIEMI RAIMO, Vammalasta. Oppilaskunnan puheenjohtaja, mutta näyttäytyi vain kurssin alussa.

Kuljetusliike O. Virtanen

Piikkiö puh. 60

PIIKKIÖN TALOUS- KAUPPA OY

STATIN KUNTIN KIRJE KOTIIN

Tjänare Vaija? Kuis hurisee! Niin munkin. Aika vekkulisti on menny viime aikoina. Päätinpä tässä skrivata sinne himaan, vaikkei mulla ny mitään ihmeempää kaskuamista oookkaan ja vastahan mä sen rahanpyynnön skabasin. Joo, tattis vaan niist hinnoista, jotka kyllä valitettavasti on loppunu jo ajat sitte. Eilen meil oli karsas tst. mentiin ku snadit elukat vaan pitki skutsia. Arvaa olikh hiki. Mäki olin ku vodassa uitettu ja ihan rätti veikko sen ryysiksen jälkeen. Sillä reissulla mä muuten hukkasin mun kiväärin, mut älä ota siitä hualia Faija, se ois petanu kymppitonnin jos se ois ollu uus, mut se on ollu niin kammottavassa ruosteessa, että ei kai ne huuda siitä ku yhdeksän tonaria. Eiks o hyvä, että siinä on ollu ruostetta? Toissa päivänä meillä oli tossa Höytiäisessä ylimenoharjoituksia jollain snadilla botskilla. Mä bludasin kummasi yli laidan ja joutuin veden varaan. Mun fillari uppos järveen mut mä itse onneks kelluin rantaan. Se felo kostaa

sulle viistoista donee, niin ne höpisi. Mä yritän vähä tinkiä ja mullon ihan sellanen fiilinki, ett ne voi laskee pari huntia. Sillon sun ei nääs tartis maksaa niin paljon. Maksamisesta puheenollen, meidän väapeli panee sut maksamaan vähä kamaa, jota mä en syystä tai toisesta satu hittaaan. Mä en tajuu, mihin multa esimerkiksi on joutunu yks lakana, tyytynypäällinen, sunnuntaipuvun housut ja yks saapas. Repun remmejä oli mun kaapissa kolme, pakin kansi puuttu ja häkäkasvon lasit oli rikki. Parempi palsa oli ihan aseöljyssä, ja siitäki se väapeli karhus fyrkkaa. Kypärän mä löysin sairaalasuolta. Oli tosin vähä ruostunu, mut onhan mulla taas oma kypärä kolmeen kuukauteen. Jos sulla ei oo tietoisia mitään rahanmenoa, niin lähetä mulle sellaista pientä kahvirahaa, snel lukin ois aika stära saada. Kelpaishan taas mällistellä.

Terv toivottaapi
Torsti Andersson.

Simonen puhelimeen!

Huomio!

Tähän paikkaan just, käski muuan ilmoitaja panna »VARATTU», ja niin isola sanala ett se vie yhten neljännes-osan koko sivusa, mutt **valitettavasti** ja **suurela surula** mun täytyy sanoa teile jokaisele rehelisesti. **Se ei vaan mahtunu** niin isona, kun tää on **niin pieni paperi** aina tää sivu. Kylä se on valitettavasti niin. On on, elä kysy. **Kiitos kuitenkin paljon.**

T. Opilas Käpy.

MYÖS ALIUPSEERI

tietää Tavaratalomme tavara-
runsauden. Hän asioikin juuri
tämän vuoksi meillä.
Tavaratalomme lisäksi

HOTELLI RUOKALA JA BAARI

**TOIVOTTAVAT TEIDÄT
TERVETULLEEKSI**

Maakunta-myymälöitä kau-
pungissa ja maaseudulla

MAAKUNTA

OSTOSMATKA MAAKUNTAAN

Tämä kirje on juuri Sinulle, hyvä AuK:n oppilas. Kun palvelukseen tultuasi olit ensi kerran sotilaskotisarisien vieraana, selvitetiin Sinulle sotilaskotityötä. Ehkä Sinua nyt, kun tunnet »sotkun» jo omaksesi, kiinnostaisi kuulla oman sotilaskotisi vaiheista.

Yhdistys perustettiin v. 1934 Huuhammäessä palvelemaan Viipurin Rykmentin poikia, sen nimenä oli silloin Jaakkiman Sotilaskotiyhdistys. Alkuvaiheet liittyivät kiinteästi AuK:uun, sillä ensimmäinen koti sisustettiin AuK:n kellarikerrokseen. Vanhat pöytäkirjat kertovat toiminnan olleen vilkasta. Vuonna 1937 saatiin valmiiksi uusi komea sotilaskotirakennus, josta tosin ei kauan saatu nauttia, sillä talvisodan puhjettua v. 1939 tyhjjeni sotilaskoti kuten varuskuntakin. Sisaret seurasivat rykmenttiään Karjalan korpiin lähelle rintamaa jatkaen toimintaansa siellä. Huuhammäen koti jäi Moskovan rauhassa rajan taakse ja paloi se v. 1941 sotatoimien yhteydessä.

Syksyllä 1941 tuli yhdistyksen kotipaikaksi Kontiolahti. Täällä oleva 9. Prikaati oli perinyt Viipurin Rykmentin täydennysalueen, joten tämän rykmentin vanha sotilaskoti kuului lähinnä sille, tulivathan saman maanpojat sitä edelleenkin käyttämään. Rauhanaikainen toiminta täällä kesti vain vajaan vuoden.

Kesäsodan puhjettua v. 1941 siirtyi koti taas rintaman tuntumaan. Saman vuoden marraskuussa vietettiin Syvärin eteläpuolella Minovassa rintamasotilaskotimme juhllalliset avajaiset. Kotiin jäänyt osa sisarista toimi sotasairaaloissa palvelen haavoittuneita.

Paljon eivät nämä lauseet pysty kertomaan Sinulle sota-ajan toiminnasta, mutta Sinä tunnet talvisodan 101 päiväisen taistelun, jatkosodan ja Karjalan kansan evakkotien. Sotilaskotisi historia on osa siitä.

Rauhanvuosi 1944 lopetti rintamatoiminnan, samoin erosivat sotilaskodin ja JR 9:n tiet. Kotirintamalla jatkui työ sotasairaaloissa ja Kontiolahden koti palveli täällä olevia joukkoja.

Uuden sijoituspaikan mukaan muutettiin yhdistyksen nimi Kontiolahden Sotilaskotiyhdistykseksi v. 1945, jolloin evakoitu yhdistys oli lopullisesti kotiutunut. Seuraavana vuonna tuli osaksemme vielä raskas koettelemus, kun juuri joulun kynnyksellä tuli tuhosi parakkikodin varastoineen ja irtaimistoineen. Vastoinkäymisestä masentumatta ryhdyttiin heti puuhaan uuden kodin pystyttämiseksi. Huhtikuun 9 päivänä 1948 vihittiin tämä nykyinen koti tehtävänsä. Vihkiäispuheessaan lausui kenttäpiispa Björklund mm: »Myöskin

tämän kodin on rakkaus pystyttänyt, että täällä palveltaisiin rakkautta, että täällä tehtäisiin rakkauden töitä... Olkoon näiden suojien sisällä aina toivoa, toivoa heistä joita palvellaan, toivoa heidän kodeistaan, heidän tulevaisuudestaan, toivoa tästä kansasta ja sen tulevaisuudesta».

Nykyinen koti on siis toiminut jo monen ikäluokan »pesänä» ennen Sinua ja pian se on tehtävänsä loppuun suorittanut. Kuten tiedät, valmistuu Höytiäisen rannalle ensivuoden puolella uusi tilava ja ajanmukainen sotilaskoti. Et ehtine sitä valmiina näkemään, mutta mikäpä estää Sinua tulemaan »siviilistä» katsomaan uutta kotia, olet sinne sydämellisesti tervetullut.

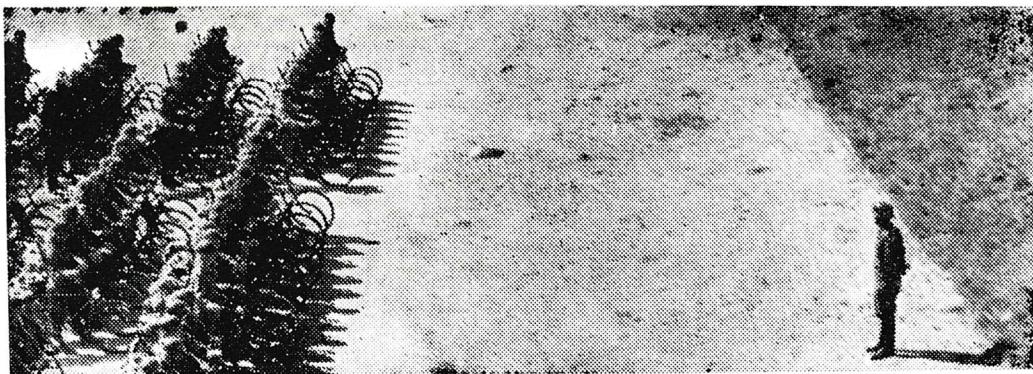
Kurssisi nyt päättyessä toivotan Sinulle jatkuvaa menestystä erään tunnetun kasvatustajan sanoin: »Kiitos Jumalalle ja luonnolle elämän kasvattavista rangaistuksista ja paljainnoista, sen korvaamattomista kauneuden, tietouden, työn ja rakkauden lahjoista».

Sotilaskotisarisar.

Uuno on höhlä!

ERÄLIHA
HIIHTÄJÄNTIE 4
HELSINKI

Pelokkaista ilmeistä ja hermostuneesta esiintymisestä saattaa nerokas lukija heti arvata, että ollaan lähdössä Kaavin sotaan viimeinen päivä toukokuuta 1960.

MAANMUOKKAUS- JA OJANKAIVUULAITTEITA

TAMMISILLAN KONEPAJA

PIIKKIÖ

omist. T. KALLIO

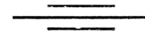
KENKIÄ
NAHKAA
KUMIA
MUOVIA

Puh. 15185
11985

Turku Braahenkatu 12

PIIKKIÖN KENKÄ-
KAUPPA

T. Scharlin

Piikkiön
Säästöpankki

PIIKKIÖN
VAATETUPA

T. VUORILA

T:mi V. Moisio

Piikkiö

Maito- Liha- ja
Siirtomaatavaraliike

T:mi
P.&L. KOSKI

PIIKKIÖ

INTERMEZZO
MIES, RIUKU JA NAPPI
TYÖPUKU, PÄÄLLYSTAKKI.
KANTOJA, HIKI JA HELLE.
KELLE HAN KIROSI, KELLE?

**Kurssi! Ulos järjestäytymispai-
kalle pyörät mukana neliriviin
järjesty! (Lähtö Kolin pp-mars-
sille 20. 7. 60 klo 06.00.)**

Se on ohi...

Kontiorannan AuK:n 40. kurssi on nyt kunniakkaasti selvinnyt aamuistaan.

Voi veljet, taitaapa olla aika röpelösti! Tuo lause oli varmaan meidän jokaisen mielessä, kun astuimme aprillikuun alussa tänne aliupseerikoulun suojiin. Tuntui siltä, kuin puhe siitä, että koulussa voi joskus olla aamuja hintsusti, olisi ollut tosiaan pelkkää aprillia. Ensimmäiset päivät kuluivat suorastaan »lentäen», sitä ei voine kukaan kieltää. Mitähän mieltä mahtanevat olla meidän kouluttajamme? Muistan elävästi ensimmäisen päivän, jolloin varmaan jokainen tiesi, mitä riipeys merkitsee sotilaan elämässä. Taisimme sentään saada istuutuakin pari minuuttia vähän ennen hiljaisuutta. Koulun piha oli usein suurenmoinen taistelukenttä, kuultiin vihellystä, kranaatit räjähtelivät ja vain poikien puuskutus katkaisi välistä yhtämittaisen komentosanatulvan. Oppilas, miksi juokset aina, oletko jo unohtanut kävelemisen taidon

Mutta mekin kasvoimme vähitellen. Totuimme kaikkeen sellaiseen, joka on välttämätöntä sotilaan elämässä, se ei ollut meille enää yksinomaan pakkoa. Luonnollista se oli! Totuimme kouluttajiimme, opimme ymmärtämään heitä ja he varmaan myös meitä, sillä yhteisymmärryksemme kasvoi päivä päivältä. Nyt he tuntuvat meistä oikein mukavilta tovereilta, joilta saamme joka päivä hyviä neuvoja. Eikös hyvä toveri olekin kuin kirja, josta löydämme omia ajatuksiamme ja jotka tekevät meihin syvimmän vaikutuksen.

Ajateltaessa taaksepäin tätä neljän kuukauden aikaa, tuntuu siltä kuin vain kaikki kauniit muistot olisivat jäljellä, vähemmän miellyttävät asiat on onnellisesti unohdettu. Joku voi tietenkin ajatella mielessään hiukan ilkeämielisesti: »Äiti meitä opasteli vihko kourassa, jos tuot hiekkaa j-lauta istut posessa. Ei tuon tarvitse merkitä mitään, tai oikeastaan onhan se: Viell' huomispäivä kaiken muuttaa voi!»

Toverihenki kurssilla on ollut erinomainen. Tuli on palanut hyvin, ilmeisesti puut ovat olleet vanhaa suomalaista tervaskantoa. Onpa joskus liiallista roihuamista pitänyt hillitä pesualtaan äärellä! Kaikki olemme ponnistelleet yhteisen päämäärän hyväksi. Tätä todistaa hyvin esim. se, että mies oltuaan melkein yhtämittaa 30 tuntia lapion varressa kiinni, jaksaa hymyillä yhtä vilpittömästi kuin ennenkin eikä purnaa lainkaan huonoa onneaan. Vai mitä, kouluttajat, eikö tämä kuvasta hyvin sitä »herkkyyttä», joka on vallinnut kurssin aikana?

Kurssitoverit, meillä on ollut paljon yhteistä näiden lyhyiden kuukausien aikana, ja mikä parasta, meillä on ollut hauskaa. Haikain mielin jätämme tämän laitoksen. Mihin sitten? Voimme vain sanoa kuten rakastunut poika lemmitylleen: »Jos en saa olla luonasi, en voi muuta kuin kuolla». Muka tyttö hylkäsi hänet ja poika tosiaan kuoli — viidenkymmenen vuoden kuluttua!

Kiitos tästä kaikesta!
Kontioranta 13. 7. 1960.

**RYHTI yllä
kelpaa kyllä**

Ryhti -sarjan **TRILON**

ilmava, erittäin helppohoitoinen, itsestään siliävä ihannepaita

NINO TRUX

itsestään siliävää, keittopesun kestävä, Sanfor-kutistettua erikoispopliinia.

KOKKO - huokeahintainen käyttöpaita kestävästä paitakankaasta

Tervetuloa tutustumaan näihin ja moniin muihinkin paitalaatuihimme.

SOK-osuuskaupat sekä tavaratalot SOKOS, VALTAKULMA ja WIKLUND

KERROSTYÖ JYVÄSKYLÄ